

Datum stupanja na snagu 04.08.1997. (Sl.glasnik BiH, br.09/96)

U G O V O R

IZMEĐU VLADE REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE REPUBLIKE HRVATSKE O POTICANJU I UZAJAMNOJ ZAŠTITI ULAGANJA

Vlada Republike Bosne i Hercegovine i Vlada Republike Hrvatske, (u daljem tekstu Ugovorne stranke), želeći poticati međusobnu gospodarsku suradnju na zajedničku dobrobit,

Imajući namjeru stvaranja povoljnih uvjeta za ulaganja ulagatelja jedne Ugovorne stranke na teritoriju druge,

Priznajući potrebu poticanja i zaštite stranih ulaganja u cilju gospodarskog razvoja Ugovornih stranki,

DOGOVORILE SU KAKO SLIJEDI:

ČLANAK 1.

Definicije

Za potrebe ovog Ugovora:

1. Izraz "ulagatelj" u pogledu obiju Ugovornih stranaka odnosi se na:
 - a) državljane Ugovornih stranaka;
 - b) pravne osobe uključujući društva, korporacije, poslovna udruženja i druge organizacije koje su osnovane ili organizirane prema pravu te Ugovorne stranke ili imaju sjedište te obavljaju stvarnu poslovnu aktivnost na teritoriju iste Ugovorne stranke;
 - c) pravne osobe uspostavljene prema pravu bilo koje države, a u kojima pretežni dio udjela u vlasništvu imaju državljani jedne Ugovorne stranke ili pravne osobe koje imaju sjedište i obavljaju stvarnu gospodarsku djelatnost na teritoriju te Ugovorne stranke.

2. Izraz "ulaganje" odnosi se na bilo koju imovinu koju je uložio ulagatelj jedne Ugovorne stranke, pod uvjetom da je ulaganje izvršeno prema zakonima i propisima druge Ugovorne stranke, te uz ostalo uključuje:
 - a) pokretnine, nekretnine, jamstva i stvarna prava kao što su prava služnosti, hipoteke i založna prava;
 - b) dionice, udjeli ili bilo koji drugi oblik sudjelovanja u društvima;
 - c) potraživanja koja glase na novac ili druge činidbe koje imaju gospodarsku vrijednost;
 - d) autorska prava, prava industrijskog vlasništva kao što su patenti, korisnički modeli, industrijski dizajn ili modeli, zaštitne marke ili imena, oznake porijekla, znanje (know-how) i ugled (goodwill);
 - e) prava na obavljanje gospodarske djelatnosti koja proizilaze iz odobrenja državnih organa, a uključuju dozvole, npr. za istraživanje i iskorištavanje prirodnih bogatstava.
3. Bilo kakva promjena oblika ulaganja priznata prema zakonima i propisima Ugovorne stranke na čijem se teritoriju ulaganje vrši, ne utječe na prirodu samog ulaganja.
4. Izraz "isplata" podrazumijeva bilo koju svotu novca koja proizilazi iz ulaganja, a posebno, ali ne isključivo: profite, glavnice, dividende, nagrade, honorare ili drugi prihod.
5. Izraz "teritorij" podrazumijeva teritorij Republike Bosne i Hercegovine ili teritorij Republike Hrvatske, kao i područje mora, uključujući morsko dno i podzemlje koji se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora bilo koje od dviju država, na kojima prema međunarodnom pravu odnosna država vrši svoja suverena prava istraživanja i iskorištavanja prirodnih izvora i bogatstva tih područja.

ČLANAK 2.

Poticanje i dopuštanje ulaganja

1. Svaka Ugovorna stranka će na svom teritoriju poticati i dopustiti ulaganja ulagatelja druge Ugovorne stranke u skladu sa svojim zakonodavstvom.

2. Kada Ugovorna stranka dopusti ulaganje na svom teritoriju, u skladu sa svojim zakonodavstvom, izdat će potrebna odobrenja u svezi s takvim ulaganjem, uz potporu licencnim sporazumima te ugovorima o tehničkoj, trgovačkoj ili administrativnoj suradnji. Svaka će Ugovorna stranka, prema potrebi, nastojati izdati potrebna odobrenja vezana za djelatnosti savjetnika ili drugih kvalificiranih osoba stranog državljanstva.

ČLANAK 3.

Zaštita i uvjeti ulaganja

1. Svaka Ugovorna stranka će zaštititi na svom teritoriju ulaganja ulagatelja druge Ugovorne stranke izvršena u skladu sa svojim zakonodavstvom, te neće diskriminacijskim ili protupravnim mjerama utjecati na upravljanje, održavanje, upotrebu, uživanje, proširenje, prodaju ili, u krajnjem slučaju, ukidanje takvog ulaganja.
2. Svaka Ugovorna stranka osigurat će pravičnost uvjeta ulaganja ulagatelja druge Ugovorne stranke na svom teritoriju. Uvjeti ulaganja neće biti nepovoljniji od uvjeta koje svaka Ugovorna stranka primjenjuje na ulaganja domaćih ulagatelja odnosno na ulaganja ulagatelja bilo koje treće države, ako su ovi uvjeti povoljniji.
3. Uvjeti najpovlaštenije nacije neće se primjenjivati na privilegije koje pruža sama Ugovorna stranka prema ulagateljima trećih država na temelju njihovog članstva ili udruženja u zoni slobodne trgovine, carinskoj uniji, zajedničkom tržištu ili na temelju drugih multilateralnih sporazuma, kojih druga Ugovorna stranka nije stranka.

ČLANAK 4.

Izvlaštenje i naknada

1. Nijedna Ugovorna stranka neće poduzeti mjere izvlaštenja, nacionalizacije ili druge mjere istog značaja prema ulaganjima ulagatelja druge Ugovorne stranke, osim u slučaju da su te mjere poduzete u javnom interesu, prema zakonskom postupku, te ako je predviđena odgovarajuća naknada za izvlašteno vlasništvo.

Takva naknada mora odgovarati tržišnoj vrijednosti izvlaštenog ulaganja neposredno prije no što je postupak izvlaštenja bio objavljen, mora sadržavati i

kamatu obračunatu na temelju šestomjesečnog LIBOR-a od dana kada je izvlaštenje izvršeno, te mora biti u potpunosti prenosiva.

Iznos naknade odredit će se u slobodno prenosivoj konvertibilnoj valuti te će biti isplaćen bez odlaganja ovlaštenoj osobi bez obzira na njegovo prebivalište odnosno boravište.

Isplata naknade mora se obaviti bez odlaganja, što podrazumjeva vremensko razdoblje koje je po redovnom tijeku stvari potrebno da bi se izvršio prijenos sredstava koje počinje teći od dana postavljanja zahtjeva za naknadu i ne smije prekoračiti rok od tri mjeseca.

2. Ulagatelji obiju Ugovornih stranaka koji trpe štetu u ulaganjima na teritoriju druge Ugovorne stranke zbog rata, drugog oružanog sukoba, izvanrednog stanja u državi, pobune, ustanaka ili nemira imaju pravo na naknadu štete u obliku odštete, kompenzacije ili drugih vrsta naknade, prema uvjetima koji ne mogu biti nepovoljniji od onih koji se priznaju za vlastite ulagatelje odnosno ulagatelje trećih država.

Isplata navedenih naknada izvršit će se, čim je to moguće, bez odlaganja u slobodno prenosivoj konvertibilnoj valuti.

3. Ulagatelji iz članka 1. stavak 1. točka c) ovog Ugovora ne mogu podnijeti zahtjev za naknadu štete iz stavaka 1. i 2. ovog članka ako je naknada bila isplaćena prema odredbama iz drugog ugovora o zaštiti ulaganja kojeg je zaključila ugovorna stranka na čijeme je teritoriju ulaganje bilo izvršeno.

ČLANAK 5.

Prijenos

1. Svaka Ugovorna stranka na čijem su teritoriju izvršena ulaganja dozvolit će ulagateljima druge Ugovorne stranke, koji su izvršili navedena ulaganja, slobodan prijenos sredstava vezanih za ulaganja, a poglavito:
 - a) uloga i dodatnih svota novca potrebnih za održavanje i razvijanje ulaganja;
 - b) zarada, dobiti, kamata, dividendi i drugih redovnih prihoda;
 - c) iznosa na ime povrata zajma prema pravovaljanom i dokumentiranom ugovoru koji je u izravnoj vezi s određenim ulaganjem;
 - d) ugovornih naknada (royalties) i provizija;

- e) prihodi od cjelokupnog i djelimičnog ukidanja ulaganja;
 - f) naknade iz članka 4. ovog Ugovora;
 - g) zarade državljana jedne Ugovorne stranke kojima se dozvoljava rad u okviru ulaganja na teritoriju druge Ugovorne stranke.
2. Prijenosi moraju biti izvršeni i obračunati bez odlaganja, u valuti u kojoj je ulaganje izvršeno ili bilo kojoj drugoj konvertibilnoj valuti prihvatljivoj za ulagatelja, a prema tečaju centralne banke Ugovorne stranke na dan prijenesa, u skladu s postupcima koje je propisala Ugovorna stranka na čijem je teritoriju ulaganje izvršeno, pod uvjetom da ne uključuju uskraćivanje, privremeno odgađanje ili denaturalizaciju takvog prijenesa.
 3. Ugovorne stranke suglasno ugovaraju da uvjeti izvršenja prijenesa iz stavaka 1. i 2. ovog članka ne smiju biti nepovoljniji od uvjeta ugovorenih za prijenos koji proizilazi iz ulaganja ulagatelja bilo koje treće države.

ČLANAK 6.

Prijenos prava (subrogacija)

1. Ako jedna Ugovorna stranka ili neka agencija te Ugovorne stranke izvrši plaćanje bilo kojem od njezinih ulagatelja pod garancijom ili osiguranjem u skladu sa ugovorom o ulaganju, druga Ugovorna stranka priznat će valjanost takvog prijenesa prava (subrogacije) u korist Ugovorne stranke ili njezine agencije u pogledu svih prava prijašnjeg ulagatelja.

Ugovorna stranka ili agencija te Ugovorne stranke na koju su prenesena prava ulagatelja subrogacijom, ima pravo na ista prava kao i ulagatelj, te da bi ih ostvarila, mora preuzeti i izvršavati sve obaveze koje za njega iz tako osiguranog ulaganja proizilaze.
2. U slučaju prijenesa prava (subrogacije) opisane u stavku 1. ovog članka, ulagatelj nije ovlašten na podizanje tužbe ako ga na to posebno ne ovlaste Ugovorna stranka ili agencija Ugovorne stranke koja je preuzela prava iz ugovora.

ČLANAK 7.

Spor između jedne Ugovorne stranke i ulagatelja druge Ugovorne stranke

1. U slučaju nesuglasice između jedne Ugovorne stranke i ulagatelja druge Ugovorne stranke, ulagatelj je dužan o postojanju takve nesuglasice pismeno izvijestiti, uključujući detaljne podatke, Ugovornu stranku – domaćina ulaganja.

Stranke će prvenstveno nastojati prijateljski riješiti sve razlike koje proizilaze iz nesuglasica, savjetovanjem i pregovorima, diplomatskim putem.

2. Ukoliko nesuglasice ne mogu biti riješene na taj način u roku od šest (6) mjeseci od dana pismene obavijesti iz stavka 1. ovog članka, rješavanje spora podvrgnut će se prema izboru ulagatelja:
 - a) Međunarodnom centru za rješavanje sporova oko ulaganja (The International Center for Settlement of Investment Disputes – ICSID) prema Konvenciji o rješavanju sporova kod ulaganja između država i državljana drugih država, pod uvjetom da su obje ugovorne stranke potpisnice te Konvencije;
 - b) Arbitražni ad hoc tribunal u skladu sa arbitražnim pravilima UNCITRAL-a (The Arbitration Rules of Procedure of the United Nations Commission for International Law).
3. Arbitražna odluka donijet će se na temelju:
 - a) odredaba ovog ugovora;
 - b) nacionalnog prava Ugovorne stranke na čijem je teritoriju ulaganje izvršeno, uključujući i pravila o sukobu zakona;
 - c) pravilima i opće prihvaćenim načelima međunarodnog prava.
4. Arbitražna odluka konačna je i obavezujuća za obje stranke u sporu. Svaka Ugovorna stranka dužna je izvršiti arbitražnu odluku prema propisima nacionalnog prava.

ČLANAK 8.

Sporovi između Ugovornih stranaka

1. Sporovi između Ugovornih stranaka koji se odnose na tumačenje i primjenu odredaba ovog Ugovora riješit će se savjetovanjem i pregovorima diplomatskim putem.
2. Ukoliko Ugovorne stranke ne mogu postići sporazum o spornim pitanjima u roku od šest (6) mjeseci nakon početka spora, o tim će pitanjima odlučiti na temelju zahtjeva bilo koje od Ugovornih stranaka arbitražni sud konstituiran kako slijedi:

Svaka Ugovorna stranka imenovat će po jednog arbitra, a tako imenovani arbitri imenovat će predsjedavajućeg koji mora biti državljanin treće države koja održava diplomatske odnose s obje Ugovorne stranke.

3. Ako jedna Ugovorna stranka ne imenuje arbitra, niti se odazove pozivu druge Ugovorne stranke da to učini u roku od dva (2) mjeseca, arbitra će na zahtjev Ugovorne stranke koja je postavila arbitra imenovati predsjednik Međunarodnog suda.
4. Ako se imenovani arbitri ne mogu suglasiti o izboru predsjedavajućeg u roku od dva (2) mjeseca od njihovog imenovanja, imenovat će ga na zahtjev bilo koje Ugovorne stranke predsjednik Međunarodnog suda.
5. Ako je u slučajevima iz stavaka 3. i 4. ovog članka predsjednik Međunarodnog suda spriječen u vršenju svoje funkcije ili ako je državljanin jedne od Ugovornih stranaka, predsjedavajućeg će imenovati potpredsjednik, a u slučajevima njegove spriječenosti ili pripadnosti jednoj od Ugovornih stranki, predsjedavajućeg će imenovati najstariji sudac Suda koji nije državljanin niti jedne Ugovorne stranke.
6. Arbitražni sud odredit će postupak u skladu i s drugim dogovorima između Ugovornih stranaka. Sud će donijeti odluku većinom glasova.
7. Odluka arbitražnog suda konačna je i obavezujuća za obje stranke.
8. Svaka stranka snosi svoje troškove vezane za sudjelovanje i zastupanje u arbitražnom postupku. Troškove predsjedavajućeg i ostale troškove podijelit će na jednake dijelove Ugovorne stranke.

Sud može odlučiti da veći dio troškova snosi jedna Ugovorna stranka i takva je odluka obavezujuća za obje Ugovorne stranke.

ČLANAK 9.

Pregovori i razmjena informacija

Na zahtjev jedne Ugovorne stranke druga Ugovorna stranka odmah će pristupiti pregovorima o tumačenju i primjeni ovog Ugovora.

Na zahtjev jedne Ugovorne stranke druga Ugovorna stranka pružit će potrebne informacije o zakonima, propisima, odlukama, administrativnoj praksi, postupku ili politici čija primjena utječe na ulaganja na koja se odnosi ovaj Ugovor.

ČLANAK 10.

Stupanje na snagu

Ovaj Ugovor stupa na snagu danom zadnje pisane obavijesti diplomatskim putem jedne Ugovorne stranke drugoj o ispunjenju svojim zakonodavstvom predviđenih uvjeta za stupanje na snagu ovog Ugovora.

ČLANAK 11.

Trajanje i prestanak Ugovora

1. Ovaj Ugovor ostaje na snazi za razdoblje od deset (10) godina od dana njegovog stupanja na snagu i prešutno se produžuje nakon isteka tog roka za daljih deset (10) godina, osim u slučaju kad jedna Ugovorna stranka izvijesti diplomatskim putem drugu stranku o namjeri otkaza Ugovora, i to najmanje godinu dana prije isteka prvog ili bilo kojeg slijedećeg desetogodišnjeg razdoblja. Obavijest o otkazu Ugovora stupa na snagu i Ugovor se smatra otkazanim protekom godine dana od dana kada je druga Ugovorna stranka primila diplomatskim putem obavijest o otkazu Ugovora.
2. Na ulaganja učinjena prije no što je nastupio otkaz Ugovora primjenjivat će se odredbe ovog Ugovora za razdoblje od deset (10) godina od dana prestanka ovog Ugovora.

U _____ dana _____ u dva izvorna primjerka,
na hrvatskom jeziku.

ZA VLADU
REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

ZA VLADU
REPUBLIKE HRVATSKE
